

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. oktober 2015 — Weltimmo s.r.o. mod Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-230/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger — direktiv 95/46/EF — artikel 4, stk. 1, og artikel 28, stk. 1, 3 og 6 — registeransvarlig, der er formelt etableret i en medlemsstat — krænkelse af retten til beskyttelse af personoplysninger vedrørende fysiske personer i en anden medlemsstat — fastlæggelse af den ret, der finder anvendelse, og den kompetente tilsynsmyndighed — udøvelse af tilsynsmyndighedens beføjelser — sanktionsbeføjelse)

(2015/C 381/06)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Weltimmo s.r.o.

Sagsøgt: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger skal fortolkes således, at den gør det muligt at anvende en anden medlemsstats lovgivning om beskyttelse af personoplysninger end den medlemsstats, hvor den registeransvarlige er registreret, for så vidt som denne via en permanent struktur på denne medlemsstats område udøver en, selv minimal, faktisk og reel aktivitet, som led i hvilken denne behandling foretages.

Med henblik på under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, at afgøre, om dette er tilfældet, kan den forelæggende ret bl.a. tage hensyn til den omstændighed dels, at den registeransvarliges aktivitet, som led i hvilken behandlingen finder sted, består i administration af internetsider med ejendomsannoncer, der vedrører ejendomme på denne medlemsstats område, og som er udformet på denne medlemsstats sprog, hvorfor internetsiden hovedsagelig eller fuldt ud er rettet mod denne medlemsstat, dels, at den registeransvarlige råder over en repræsentant i den nævnte medlemsstat, som skal inddrive de krav, der er opstået som følge af denne aktivitet, og repræsentere den registeransvarlige i forbindelse med de administrative og retslige procedurer vedrørende behandlingen af de berørte oplysninger.

Derimod har det ingen relevans, hvilket statsborgerskab de personer har, der er berørt af denne behandling af personoplysninger.

- 2) I et tilfælde, hvor en medlemsstats tilsynsmyndighed, hvortil der er indbragt klager i henhold til artikel 28, stk. 4, i direktiv 95/46, konkluderer, at den ret, der finder anvendelse på behandlingen af de berørte personoplysninger, ikke er denne medlemsstats ret, men en anden medlemsstats ret, skal dette direktivs artikel 28, stk. 1, 3 og 6, fortolkes således, at denne tilsynsmyndighed alene kan udøve de beføjelser til at gribe effektivt ind, som er tillagt den i overensstemmelse med direktivets artikel 28, stk. 3, på den medlemsstats område, hvorunder den hører. Tilsynsmyndigheden kan derfor ikke på grundlag af denne medlemsstats ret pålægge en registeransvarlig, der behandler disse oplysninger, sanktioner, når denne ikke er etableret på medlemsstatens område, men skal i henhold til samme direktivs artikel 28, stk. 6, anmode tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvis ret finder anvendelse, om at gribe ind.

- 3) Direktiv 95/46 skal fortolkes således, at begrebet »adatfeldolgozás« (bearbejdning af data), der er anvendt i den ungarske version af dette direktiv, nærmere bestemt i dets artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 28, stk. 6, skal forstås på samme måde som udtrykket »adatkezelés« (behandling af oplysninger).

(¹) EUT C 245 af 28.7.2014.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 29. september 2015 — Gmina Wrocław mod Minister Finansów
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)**

(Sag C-276/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 9, stk. 1 — artikel 13, stk. 1 — afgiftspligtige personer — fortolkning af ordet »selvstændigt« — kommunalt organ — økonomisk virksomhed, der udøves af en organisatorisk enhed under en kommune i en anden egenskab end offentlig myndighed — mulighed for at anse en sådan enhed for »afgiftspligtig person« som omhandlet i bestemmelserne i direktiv 2006/112 — artikel 4, stk. 2, TEU og artikel 5, stk. 3, TEU)

(2015/C 381/07)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gmina Wrocław

Sagsøgt: Minister Finansów

Konklusion

Artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at offentlige organer, såsom de i hovedsagen omhandlede budgetbundne enheder under en kommune, ikke kan anses for merværdiafgiftspligtige, for så vidt som de ikke opfylder det i denne bestemmelse fastsatte selvstændighedskriterium.

(¹) EUT C 303 af 8.9.2014.